Luptele bănățene cu „umerii pe saltea"!

Sportul luptelor se bucură în regiunea Banat de o largă popularitate. Cu ani în urmă, de pe aceste meleaguri s-au ridicat o serie de sportivi de valoare ca Ion Corneanu, Vascul Popovici, Ion Crîsnic, Lazăr Bujor, Francisc Horvath, Ion Popescu, Nicolae Popovici, Gheorghe Popovici, Nicolae Pavel, Gheorghe Tăpălagă și alții, care au îmbrăcat tricourile de campioni ai țării.

O dată cu scurgerea anilor, frumoasa tradiție a luptelor a început însă să se piardă. Acum, doar rareori sportivii bănățeni mai apar printre cîștigători în finalele campionatelor republicane.

Ce s-a întîmplat cu sportul luptelor din Banat? De ce bănățenii nu mai sînt „fruncea"? La aceste întrebări o să încercăm să răspundem în rîndurile de mai jos.

De la început, trebuie să recunoaștem că față de bogata experiență pe care o au antrenorii și cadrele tehnice, față de frumoasa bază materială de care dispun și ținînd cont și de marele număr de elemente tinere existente în regiune, rezultatele obținute anul trecut de luptătorii bănățeni nu sînt la nivelul cerințelor. În cele 9 secții afiliate sînt cuprinși 487 de sportivi legitimați (dintre care doar 169 au îndeplinit normele de clasificare), de a căror pregătire se ocupă 16 antrenori (11 fiind încadrați cu cîte o jumătate de normă).

Analiza muncii antrenorilor se face pe baza aprecierii rezultatelor din campionatele republicane individuale și pe echipe și a altor performanțe obținute de elevii lor. Care a fost „producția" antrenorilor de lupte bănățeni în anul trecut?

● La finalele campionatelor republicane de lupte greco-romane — seniori — din 1966, regiunea Banat s-a clasat pe locul 7 cu 2 puncte, avînd un singur reprezentant în primii 6 clasați: C. Bordeianu — C.F.R. Timișoara (locul 5 la cat. +97 kg).

La ediția din acest an, Banatul s-a situat pe locul 5 cu 5,5 puncte în clasamentul pe regiuni, doar C. Nistor (C.F.R. Timișoara), P. Popescu (C.S.M. Reșița), L. Boaru (Vagonul Arad), A. Chiran (A.S.M.T. Lugoj) reușind să se situeze pe locurile 4—6.

Nici la „libere" situația nu este mai îmbucurătoare. Anul trecut nici un sportiv bănățean nu a reușit să cîștige titlul de campion republican la finalele seniorilor, iar în clasamentul general pe regiuni Banatul a ocupat locul 5 cu 10,5 puncte.

● În 1966 C.S.M. Reșița („greco-romane") și Vagonul Arad („libere"), au retrogradat din campionatele republicane pe echipe — categoria A.

Credem că superficialitatea cu care a fost tratată, cu ani în urmă, de către unele secții, problema „schimbului de mîine" a generat, în mare parte, situația nesatisfăcătoare de astăzi. Regiunea Banat dispune de antrenori cu o bună calificare și cu o vastă experiență, de săli de antrenament corespunzătoare, utilate cu aparatură și materialele necesare. Semnificativ este faptul că pentru dezvoltarea acestui sport au fost alocate importante fonduri: 448 300 lei în 1966 și 516 000 lei în 1967!

Numărul sportivilor din secții este destul de redus și, în unele cazuri, sînt folosite încă elemente fără perspective în echipele de seniori, numai pentru a menține echipa în categoria respectivă. (Exemplu: Keffer, Szekely, Volosciuc — Vagonul Arad, Gîngă — A.S.M.T. Lugoj, Cenda, Grozavu, Ionescu — C.S.M Reșița).

Datorită faptului că a fost neglijată complet depistarea și pregătirea juniorilor — a „schimbului de mîine" — s-a format un gol care a fost din plin resimțit, o dată cu „îmbătrînirea" garniturilor de bază. În prezent există un serios decalaj între seniorii și juniorii din secții, tinerii luptători nefiind încă apți să ia locul titularilor la unele categorii de greutate.

Se impune ca antrenorii să se ocupe cu mai mult simț de răspundere de depistarea elementelor valoroase, de pregătirea lor pe categorii de vîrstă (14—16 ani și 17—18 ani) pentru a putea reîmprospăta continuu loturile existente.

Inițiativa Consiliului regional UCFS Banat de a organiza în acest an un campionat regional rezervat echipelor de juniori — este salutară. De altfel, primele rezultate s-au și observat. La finalele campionatelor republicane de juniori — ediția 1967 — Banatul a ocupat locul I în clasamentul pe regiuni la „greco-romane" și locul II la concursul republican de primăvară al juniorilor la „libere".

O altă carență care s-a manifestat în activitatea secțiilor de lupte a fost cea a organizării procesului instructiv-educativ. Datorită faptului că antrenamentele la luptele greco-romane și la libere s-au desfășurat, multă vreme, în comun, pregătirea sportivilor a fost îngreuiată. La ora actuală sînt condiții optime pentru desfășurarea antrenamentelor atît la Timișoara cît și la Reșița și Lugoj. Iată de ce nu putem împărtăși părerile unor antrenori din regiune, care vorbesc numai în superlative despre luptele greco-romane și rezultatele obținute în acest sport, considerînd că luptele libere nu ar avea un teren propice în regiunea Banat. Considerăm că Banatul dispune de suficiente condiții și elemente talentate pentru dezvoltarea ambelor stiluri de lupte, dar pentru realizarea acestui lucru se impune o muncă susținută la care să concure toți factorii de răspundere.

În majoritatea secțiilor am constatat că se execută doar trei antrenamente pe săptămînă. De aceea se impune ca numărul lor să fie mărit, ajungîndu-se la 5—6 pe săptămînă, cu o intensitate și cu un volum mare, eliminîndu-se timpii morți în perioada „angajărilor" pe saltea. Nu trebuie neglijată problema selecției, recrutîndu-se un număr cît mai mare de copii și juniori din licee și școli profesionale, care pot fi angrenați în campionatul regional unde au posibilitatea să-și facă „rodajul".

Numai printr-o muncă susținută, existînd o continuă preocupare pentru schimbul de mîine, se vor putea obține rezultatele așteptate, iar luptătorii bănățeni vor putea să redevină fruntași.

GHEORGHE CIORANU

Pe urmele materialelor publicate

I.P.M. SPORT REGHIN VREA SĂ EVITE K.O.-UL!

Cu cîtva timp în urmă, ziarul nostru semnala — la rubrica „Alb și negru" — calitatea necorespunzătoare a mănușilor de box confecționate la I.P.M. Sport Reghin. Așa cum se arăta în materialul cu pricina, intitulat „O poveste cu mănuși", o gală desfășurată la Buzău era cît p-aci să se întrerupă pentru că mănușile (de proveniență din Reghin) n-au rezistat... schimburilor de lovituri.

Din răspunsul primit de la I.P.M. Sport Reghin reiese că întreprinderea a primit cu toată seriozitatea critica noastră și a luat măsuri concrete pentru îmbunătățirea substanțială a acestui material sportiv: **„Pentru a stabili cauzele defecțiunilor semnalate, conducerea întreprinderii a verificat rezistența pielii mănușilor precum și a aței de mătase care se folosește la cusut. Totodată, au fost reinstruiți controlorii de calitate pentru exercitarea unei verificări mai riguroase la toate articolele pe care le producem".** În încheierea răspunsului, I.P.M. Sport Reghin ne roagă să invităm pe toți cei care folosesc produsele cu firma respectivă să sesizeze întreprinderii orice defect de fabricație sau să dea sugestii privind îmbunătățirea articolelor.

Am dat curs rugăminții tovarășilor de la Reghin, cărora le-am dori de acum înainte să aibă parte de cît mai puține reclamații (acest lucru depinde numai de ei) și de cît mai multe felicitări.

BENEVOL, DAR... OBLIGATORIU

La meciurile pe care le susține echipa de fotbal Victoria Bordeni, din campionatul raionului Cîmpina, se obișnuiește ca spectatorilor să li se vîndă în loc de bilete tip UCFS, bilete tip... restaurant, adică file din obișnuitele boniere. Acest procedeu nepermis a fost relatat în ziarul nostru, prin articolul **„Ca la restaurant"**. La critică ne-a răspuns organul raional UCFS care, chiar de la început, recunoaște adevărul celor cuprinse în nota din ziar. Curios însă că președintele Consiliului raional UCFS Cîmpina, care are și el obligația să vegheze la respectarea de către consiliile asociațiilor sportive a normelor financiare, caută să ne convingă că cei din Bordeni n-au cum să procedeze altfel. Iată și cîteva „argumente": **„Taxă de intrare nu se poate percepe pe bază de bilete tip UCFS, deoarece terenul de fotbal din Bordeni nu este împrejmuit"** sau **„Aceste încasări nu reprezintă o taxă de intrare la meciuri de fotbal, ci constituie o contribuție benevolă".** Argumentele de mai sus ni se par puerile. Dacă terenul neîmprejmuit nu împiedică pe organizatori să-și valorifice propriile lor bilete (la care controlul este foarte relativ), de ce i-ar împiedica atunci să vîndă bilete oficiale? Cum s-ar zice: benevol dar... obligatoriu. Este cazul ca tovarășii din Consiliul raional UCFS Cîmpina să nu mai admită asemenea inițiative locale care contravin legilor în vigoare. În consecință așteptăm ca — benevol sau... obligatoriu — să se ia măsuri care să curme aceste practici!

R. M.

TENIS DE MASĂ — Unde ne sînt juniorii?

Concursul internațional de tenis de masă pentru juniori a permis celor prezenți, dar mai cu seamă antrenorilor reprezentativelor celor cinci țări (Cehoslovacia, Ungaria, R.D. Germană, Bulgaria și România), să tragă unele concluzii privind gradul de pregătire a tinerilor participanți, cu o lună înaintea „Criteriului european de juniori" de la Vejle (Danemarca), șansele ce se întrezăresc la această competiție. Dacă oaspeții au motive suficiente să fie mulțumiți după „verificarea" de la Cluj, nu același lucru se poate spune — din păcate — despre sportivii noștri. Singură, Carmen Crișan a reușit să iasă victorioasă la simplu fete, în rest, rezultate mediocre. Ceea ce ne-a făcut să ne gîndim cu melancolie la anii 1958 și 1959, cînd jucătorii români au cîștigat șapte și, respectiv, șase titluri la edițiile „Criteriului european de juniori" de la Falkenberg (Suedia) și Constanța. Și, să nu uităm că la Cluj nu au luat parte juniorii din Suedia, U.R.S.S., Iugoslavia, Anglia, R.F. a Germaniei — țări unde tenisul de masă a atins o valoare binecunoscută.

Nici prin prisma vîrstei medii a echipelor țărilor participante rezultatele nu ne sînt favorabile. Tabloul alăturat este edificator (cifrele din paranteze indică locul ocupat în turneele pe echipe).

Țara	Băieți	Fete
Cehoslovacia	15 ani și 7 luni (II)	15 ani (I)
Ungaria	17,7 (I)	15 (III)
R.D. Germană	16,7 (III)	15 (IV)
Bulgaria	17,7 (IV)	17 (V)
România A	16,5 (V)	16,3 (II)
România B	15 (VI)	15,7 (VI)

Este adevărat că printre concurenții de la Cluj am observat și cîțiva tineri cu reale posibilități. Astfel, pe lîngă Carmen Crișan (antrenor N. Angelescu), ne-a plăcut evoluția lui Doboși și Bozga (antrenor emerit F. Paneth), Macovei (antrenor G. Simionescu), Gavriș (antrenor N. Dornic), Bobocică (antrenor V. Bălan), Gheorghe (antrenor A. Ardeleanu) și încă vreo doi-trei tineri. Dar cine ar putea oare să ne garanteze — de pe acum — că niște copii de 12—14 chiar 15 ani vor ajunge adevărate valori ale acestui sport. Deci, această perspectivă îndepărtată nu este suficientă pentru a ne liniști privind viitorul tenisului nostru de masă. Pentru moment, am văzut doar cîțiva copii drăguți, ce e drept, foarte zvăpăiați — specific vîrstei — și talentați. Atît. Ne lipsesc juniorii autentici. Cu excepția lui Crișan și Doboși, evoluțiile celorlalți nu au fost de loc convingătoare. Și pentru că am amintit de Șerban Doboși, doresc să menționez un fapt semnificativ. Anul trecut, tînărul clujean nu se făcuse remarcat mai cu nimic, în timp ce în 1967 el a ajuns cel mai bun junior român. Motivul? Munca antrenorului emerit F. Paneth. Se pune întrebarea: de ce antrenorul F. Paneth a reușit să pregătească încă un tînăr cu perspectivă, iar majoritatea celorlalți 30 de antrenori din Capitală și provincie sînt în criză de „producție"?

Fără îndoială, tenisul de masă nu se bucură încă de sprijinul cuvenit în toate cluburile și asociațiile sportive, la multe consilii UCFS regionale și orășenești ca și la unele organe ale Ministerului Învățămîntului. Aceasta, în ciuda faptului că aproape nu există un cămin sau un club cultural, ca să nu mai vorbim de o sală de sport, unde să nu se găsească și cel puțin o masă de tenis. Ce folos însă dacă cele mai multe dintre acestea zac prăfuite sau utilizate numai pentru divertisment. Dar, acest sport resimte o acută lipsă de jucători tineri și valoroși — juniori, seniori — și din cauza marilor neajunsuri din activitatea antrenorilor. Oare este chiar atît de greu ca la 2—3 ani, fiecare dintre antrenorii ce se ocupă de copii să ridice măcar un singur junior de valoare medie care să poată, eventual, să ajungă apoi la un nivel internațional acceptabil. Este o cerință minimă. Lipsa de responsabilitate a unora dintre antrenori ca și o serie de carențe organizatorice în activitatea organelor de resort au mai fost semnalate fără ecou însă, la forul de specialitate. Să sperăm totuși că ușile nu vor rămîne zăvorite la infinit.

După părerea noastră, la „Criteriul european de juniori" de la Vejle nu ar trebui să fie trimiși decît Carmen Crișan, Doboși, Macovei și Șimandan. Atît și nimic mai mult. Orice deplasare a altui sportiv înseamnă — la ora actuală — o cheltuială inutilă.

C. COMARNISCHI

„Sportul — o componentă majoră a vieții contemporane"

(Urmare din pag. 1)

gandă a Consiliului General al UCFS. Planul întocmit are în vedere și unele acțiuni de perspectivă. Trebuie, de asemenea, să arăt că nu numai Universitatea populară din București organizează asemenea manifestări, ci și cele din țară. Planul nostru prevede lunar 3—4 întîlniri (conferințe urmate de simpozioane, mese rotunde etc.), pe teme dintre cele mai importante: „Omul societății moderne și sportul", care a inaugurat de altfel ciclul de expuneri, cursanții manifestînd un interes deosebit pentru prelegerea ținută de tov. Emil Ghibu, vicepreședinte al UCFS, „Începuturi și tradiții în sportul românesc", „Jocuri Olimpice" etc. Conferințele sînt ținute de personalități de seamă, cu înaltă calificare. La simpozioane participă sportivi de renume ai țării noastre. O serie de manifestări le organizăm — în perioada de vară — și în principalele stațiuni balneo-climaterice, după un plan bine stabilit. De curînd, asemenea manifestări au avut loc pe Valea Oltului, cu participarea sportivilor Ion Voinescu și Gheorghe Fiat — întîlniri care s-au bucurat de un deosebit succes. După cîte știu, Universitatea populară din Cluj organizează în anul 1967—1968 un curs de educație fizică și sport.

— Proiecte?

— Multe! Intenționăm ca în anii 1968—1969 să introducem și noi un curs de educație fizică și sport. Pînă atunci, vom urmări popularizarea succeselor noastre pe tărîm sportiv, atragerea la Universitatea populară a sportivilor care fac parte din loturile reprezentative. Pentru ei dorim să organizăm cursuri de geografie, istorie, etnografie etc.; despre viitoarea gazdă a J.O. — Mexic — cursuri de limbi străine, expuneri cu caracter de informare etc. Vom dezvolta, de asemenea, manifestările actuale pentru că, dați-mi voie să închei cu ceea ce am început, sportul este și trebuie să fie o componentă majoră a vieții contemporane și, de aceea, sîntem convinși că manifestările organizate de noi vor cunoaște un tot mai mare succes.